

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 637/2025
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Михајла Савића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 84/24 од 31.10.2024.године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 26/25 од 04.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2025.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприят, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Михајла Савића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 84/24 од 31.10.2024.године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 26/25 од 04.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 84/24 од 31.10.2024.године, ставом првим изреке окривљени ББ оглашен је кривим за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, а окр. АА оглашен је кривим за кривично дело увреда из члана 170. став 1.КЗ, за која кривична дела су осуђени и то: окр. ББ на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, а окр. АА на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, које казне су дужни да плате суду у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а уколико се новчане казне не могу ни принудним путем наплатити, суд ће исте извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Истом пресудом окривљени су обавезани да плате на име судског паушала износ од по 15.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и окр. ББ да АА на име трошкова кривичног поступка плати износ од 20.000,00 динара, а окр. АА да вештаку др Милану Стојковићу на име награде за вештачење, плати износ од 20.000,00 динара, те да суду исплате износ од по 1.960,00 динара на име судских такси, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Такође, истом пресудом окривљени су ради остављања

имовинскоправног захтева упућени на парницу, сходно члану 258. став 4. ЗКП и истовремено је одлучено да свака странка сноси своје трошкове кривичног поступка који су настали ангажовањем пуномоћника – браниоца.

Истом пресудом, ставом другим изреке, окр. ББ, ослобођен је од оптужбе да је учинио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, пошто дело за које је оптужен по закону није кривично дело, а нема услова за примену мере безбедности, на основу члана 423. тачка 1 ЗКП, док је АА ради остваривања имовинскоправног захтева, на основу члана 258. став 3. ЗКП, упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 26/25 од 04.02.2025. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног ББ, а поводом изјављене жалбе браниоца окр. АА, по службеној дужности, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу К 84/24 од 31.10.2024.године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Лесковцу, окр. ББ, за кривично дело лака телесна повреда из чл.122. став 1. КЗ и окр. АА за кривично дело увреда из чл.170. став 1. КЗ, осудио на новчане казне и то окр. ББ у износу од 50.000,00 динара и окр. АА у износу од 20.000,00 динара, које да плате суду у року од 30 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења, а уколико се новчане казне ни принудним путем не могу наплатити, суд ће исте извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, док су у осталом делу жалбе бранилаца окр. ББ и окр. АА одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Михајло Савић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, као и члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и делимично укине првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку и то у делу одлуке којом је окр. АА оглашен кривим због извршења кривичног дела увреда, као и у делу одлуке којом је окр. ББ ослобођен оптужбе за кривично дело увреда и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи одлуку, у наведеном делу пресуде и то тако што ће окр. АА ослободити од оптужбе за наведено кривично дело, а окр. ББ осудити за исто кривично дело – увреда из члана 170. КЗ.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10), став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљени АА пресуду Вишег суда у Лесковцу Кж1 26/25 од 04.02.2025. године, према доставници у списима предмета, примио дана 25.02.2025. године, последњи дан за подношење захтева за заштиту законитости био је 27.03.2025. године (четвртак). Бранилац окривљеног АА, адвокат Михајло Савић је захтев за заштиту законитости поднео дана 31.03.2025. године, дакле након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, услед чега је Врховни суд оценио захтев неблаговременим.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић